

posturmă

Dorina Neculce

și ne vom stinge
călătorul meu ne)gând,
uitat în trist acord sinistru,
astupat,
chiar noaptea îmi va țese
aripi de înfrânt/cu lacrimi vii
de neuitat.

cu mâinile-i prea aspre,
cu palma ei, de înspinat,
obrazul ros îmi va cuprinde
sădindu-mă/femeie-om și gând,
tăcere de strigat

și ne vom stinge,
ochiul meu de foc,
uitat în vatră
să mă ardă,
strângându-ne
văpaie-om și foc-
voi lumina
lumină stinsă
la un loc -sau
vâlvătaie